

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 8400

София, 23.09.2002

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на шестнадесети септември две хиляди и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ
ЧЛЕНОВЕ: ЖАНЕТА ПЕТРОВА, ВАНЯ АНЧЕВА

при секретар Илиана Иванова и с участието на прокурора Иван Лулчев изслуша докладваното от съдията ВАНЯ АНЧЕВА по адм. дело № 4653 / 2002

На поименното повикване и след спазване разпоредбата на чл.107 от ГПК на второ четене:
ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Николай Любенов Маревков, редовно призован, се явява лично и с АДВ. КАШЪМОВ.

ОТВЕТНИКЪТ: Министъра на финансите, редовно призован, се представлява от ЮРК. РУСАНОВА

АДВ. КАШЪМОВ: Да се даде ход на делото.

ЮРК. РУСАНОВА: Жалбата да се остави без движение, тъй като не отговаря на чл. 17, т. 1 от ЗВАС, защото не съдържа ЕГН на жалбоподателя.

ПРОКУРОРЪТ: Жалбата е недопустима, защото е просрочена по отношение на изричния отказ, а последвалото второ искане от жалбоподателя всъщност е искане за преразглеждане на въпроса и жалбата срещу отказа да бъде преразгледан въпроса е процесуално недопустима.

АДВ. КАШЪМОВ: Доверителят ми е направил искане да му бъде предоставен достъп до обществена информация, вкл. и чрез предоставяне на копие от посочения в искането договор. Последвал е отказ. Доверителят ми е направил ново искане, но то не е за преразглеждане на въпроса, а качествено ново искане за предоставяне на достъп до посочената в него обществена информация. Това второ заявление не касае информация, идентична на тази по първото заявление. Освен това посочената от него форма на достъпа до информация е писмена справка и копие от договора, а с второто заявление е поискано предоставянето на цялата информация. Двете заявления не са идентични по обем и естество. На следващо място считам, че клаузата на чл. 32 от ЗАП е неприложима в случая, защото според чл. 40, ЗДОИ отказите да бъде предоставена обществена информация се обжалват направо пред съда, а не пред горестоящ административен орган, поради което са приложими нормите досежно процедурата за обжалване пред съда, а нормите за административното обжалване пред по-горестоящ орган не са приложими. Чл.32 от ЗАП се намира сред тези норми, поради което е неприложим в случая. Още един аргумент за допустимостта на подадената от нас жалба е чл. 37, т. 3 от ЗДОИ, според който исканата информация може да се откаже, ако е била предоставена в предходните 6 месеца. Следователно, ако исканата информация не е била предоставена в предходните 6 месеца, тя не може да се откаже. Чл. 37, ал. 3 ЗДОИ изключва фигурата на пререшаване на въпроса по смисъла на чл.32,ал.2,ЗАП.

ВЪРХОВНИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, счита, че възражението за процесуална недопустимост на жалбата е основателно. От данните по делото е видно, а и това обстоятелство изрично е заявено в жалбата, че на 12.03.2002 г. жалбоподателят е получил решение за предоставяне на достъп до обществена информация с приложена към него писмена справка. Писмената справка завършва с отказ да му бъде предоставено и

исканото от него писмено копие на договор. Този изричен отказ жалбоподателят не е обжалвал и той е влязъл в сила. На 1 април 2002 г. жалбоподателят е подал ново заявление за достъп до обществена информация, което отново съдържа искане да му бъде предоставено копие от същия договор. Това ново искане настоящият състав на Върховния административен съд, пето отделение, счита, че по своята същност е искане за преразглеждане на въпроса по смисъла и по реда на чл. 32, ал. 2, ЗАП. Доводът, че нормата на чл. 37, ал. 1, т. 3 ЗДОИ изключва приложението на чл. 32, ЗАП, е неоснователен. Една от целите за въвеждане на административно производство в правния мир е да се постигне бързина при разрешаването на определени въпроси. Такъв въпрос е и предоставянето на достъп до обществена информация. Постигането на бързина при разрешаването на такива въпроси налага извода, че даденото от компетентния орган разрешение по определен въпрос с влязъл в сила акт е окончателно и този въпрос може да бъде пререшен само ако са налице предпоставките по чл.32,ал.1 или ал.2,ЗАП. Всяко последващо искане за разрешаването на същия въпрос в друг аспект, следва да се разглежда като искане за пререшаване на въпроса. Съгласно чл. 32, ал. 4, изр.второ от ЗАП отказът за преразглеждане по реда на ал. 2 не подлежи на обжалване. Нормата има своето основание в чл.120,ал.2, in fine, от Конституцията на РБ, според която със закон може да бъде изключен съдебния контрол за законосъобразност върху актове на администрацията. Затова и възражението на прокурора от Върховната административна прокуратура по допустимостта на жалбата е основателно. Водим от изложените мотиви и на основание чл.20,ал.1,т.5,ЗВАС този състав на Върховния административен съд, пето отделение,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Николай Любенов Маревков от гр. София срещу мълчалив отказ на министъра на финансите да му предостави копие на хартиен носител на договора, сключен между българското правителство и британската консултантска фирма Краун Ейджънтс.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 4653/2002 г. на Върховния административен съд, пето отделение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред петчленен състав на Върховния административен съд в 7-дневен срок от днес.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Александър Еленков

ЧЛЕНОВЕ: /п/ Жанета Петрова, /п/ Ваня Анчева